



עפ"ת 62594/06/22 - אמיר אבו מנה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 62594-06-22 אמיר אבו מנה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 52211013579

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער אמיר אבו מנה
נגד
משיבה מדינת ישראל
המערער - ע"י עו"ד ג'ימי מינאווי
המשיבה - ע"י עו"ד אלירן אזולאי

פסק דין

ערעור על החלטת בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת שלזינגר-שמאי) בתתע 11394-08-19 מיום 26.6.22 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 23.5.22 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 10.11.2019 בגדרו הורשע בעבירה של נהיגת רכב פרטי ביום 24.8.2019 בראשל"צ, בהיותו שיכור נוכח סירוב למסור דגימת שתן לפי דרישת שוטר בניגוד לסעיף 62(3), 64ב(ב), 64ד(א), 39א לפקודת התעבורה (נ"ח), תשכ"א-1961, ואי ציות להוראות שוטר במדים, לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה, בכך שברח מהמקום, לאחר ששוטר במדים הורה לו לעצור את רכבו.

בגזר הדין צוין כי עברו של המערער "מכביד", ולחובתו עבירה קודמת של אי ציות לשוטר.

על המערער הוטלו 3 שנות פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילה על תנאי, וקנס בסך של 5000 ₪ (לתשלום עד 10.1.2020).

בבקשה לביטול פסק הדין לא חלק המערער על כך שידע על מועד הדין ולא התייצב. טענת ב"כ הופנתה לעיוות דין שנגרם למערער על פי הנטען, נוכח הרשעתו, וזאת נוכח כשלים אותם מצא ב"כ המערער בחומר המשטרתי - נטען כי לא עולה קיומו של מזכר בו הוסברה למערער משמעות המשפטית של הסירוב למסירת דגימת שתן, ואין סימון על כך במשבצת המיועדת בסעיף 8 לדוח פעולה באכיפה איסור נהיגה בשכרות; בנוסף, מדוח העיכוב עולה כי למערער יוחס חשד בביצוע עבירה של החזקת/שימוש בסמים מסוכנים ואי ציות להוראות שוטר במדים, ולא בגין חשד לשכרות, והמערער והשוטר אינם חתומים על הדוח. עוד עמד הסניגור על כך שעולה מדוח הפעולה כי המערער צלח את מבחני הביצוע.

בהחלטת בית משפט קמא מיום 26.6.22 נקבע כי הבקשה לביטול פסק הדין "הוגשה בשיהוי ארוך, של כשנתיים ומחצה לאחר מועד מתן גזר הדין, זאת ללא כל הסבר. די בכך להביא לדחיית הבקשה" עוד צוין כי המערער "יודע על פסה"ד לכל המאוחר מיום 19.12.21, מועד בו נמסר לו עותק מאושר ע"י מזכירות ביהמ"ש (צורף כנספח לבקשה)", והבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בחלוף 5 חודשים ממועד זה, ללא כל הסבר, וללא בקשה



להארכת מועד. נקבע כי אין כל חומרה בעונש שנגזר נוכח פסילת המינימום הקבועה בגין נהיגה בשכרות, וההרשעה הנוספת בעבירה של אי ציות להוראות שוטר.

בהודעת הערעור שהוגשה ביום 29.6.22, טען ב"כ המערער, כי בהחלטת בית משפט קמא לא ניתנה התייחסות לטענות הנוגעות לחומר הראיות, וכי מדובר בטענות כבדות משקל היוצרות חשש לעיוות ממשי, ויש להורות על ביטול פסק הדין.

ב"כ המשיבה ציין בטיעונו כי ביום 13.11.2019 נתפס רישיונו של המערער בגין נהיגה בפסילה (הוצגה הודעה על תפיסת רישיון), וביום 7.12.2019 נמצא המערער נוהג בפסילה שהוטלה עליו על ידי בית משפט קמא, והוגש נגדו כתב אישום בבית משפט לתעבורה בתל אביב בתתע 6610-12-19. חרף כך הגיש המערער בקשה לביטול פסק הדין באיחור ניכר, רק בחודש מאי 2022. ב"כ המשיבה טען בנוסף, כי אין ממש בטענה הנוגעת לראיות, ועולה מהן במפורש כי המערער הועמד על המשמעות המשפטית של הסירוב למסור שתי לבדיקה.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

אין חולקין כי המערער ידע על מועד הזימון לבית המשפט קמא, שנמסר לו במעמד ביצוע העבירה, ולא התייצב לדיון. מרישומי המזכירות בנט המשפט עולה כי פסק הדין שניתן שלא בפניו הומצא למערער ביום 29.11.19, וכאמור הודע למערער על ידי שוטר סמוך לאותו מועד, כי הוא נוהג בפסילה בגין פסק הדין שניתן בבית משפט קמא, ואף הוגש כתב אישום בגין נהיגה בפסילה ביום 7.12.2019. מכאן שפסק הדין שניתן בהיעדר המערער, הומצא למערער לפחות בסוף חודש נובמבר 2019, והמערער ידע היטב מהו העונש שנגזר עליו.

נוכח האמור, עולה, כי הערעור שבפניי מיום 29.6.22, הוגש שנתיים ומחצה לאחר חלוף תקופת הערעור בת 45 הימים על פי הוראות סעיפים 199-200 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982, והמערער לא טרח כלל להגיש בקשה להארכת מועד כמתחייב מהוראת סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי. זאת ועוד; גם הבקשה לבית המשפט קמא לביטול פסק הדין מיום 23.5.22 - הוגשה בשיהוי דומה, לאחר המצאת פסק הדין - שעה שהיה על המערער, על פי הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, להגיש בקשה לביטול פסק הדין תוך 30 ימים מאז המצאת פסק הדין, אלא אם כן תינתן הסכמה להגשת הבקשה מעבר לתקופה זאת, ללא קשר לעילת הבקשה לביטול, וצדק בית משפט קמא בכך שקבע כי די בכך לצורך דחיית הבקשה. אוסיף עוד כי אין במועד ההחלטה שניתנה בבית משפט קמא בהתייחס לבקשת הביטול שהוגשה בחריגה רבתי מסד הזמנים הקבוע, כדי ל"החיות" מחדש את מניין התקופה להגשת הערעור.

למעלה מהצורך אציין, כי לאחר שעיינתי בחומר החקירה העומד בבסיס האישום שיוחס למערער, לא מצאתי כי נפלו בו פגמים ראייתיים המעלים חשש לעיוות דין.

מדוחות הפעולה של השוטרים עולה כי ביום 24.8.2019, בשעה 01:42, עוכב המערער שנהג ברכב פרטי, בראשל"צ, עם שני נוסעים נוספים, על ידי שוטרים, ובוצעה בדיקת נשיפון. לאחר מכן נאמר למערער לדומם מנוע, והוא נמלט מהמקום, ועצר את רכבו רק לאחר מרדף וחסיתת הרכב על ידי ניידת (דוח פעולה - רס"ר מרציאנו גולן). מדוחות הפעולה של השוטרים שהשתתפו בעיכוב הרכב, עולה כי המערער יצא מהרכב, כשהוא מעשן סיגריה, והלך לחלקו האחורי של הרכב, ונראה שם משליך דבר מה שנמצא בחיפוש על ידי השוטר מרציאנו, ואשר נחזה להיות סם מסוכן מסוג חשיש. בנוסף נמצא על רצפת הרכב, במקום בו ישבו שני הנוסעים האחרים, חומר חשוד כסם ("קססה"). באותו מעמד הובהר למערער כי הוא נלקח לתחנה לצורך בדיקת חשד של נהיגה תחת השפעת סמים.



על פי דוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות, שנערך (החל מסעיף 7) על ידי רס"מ שלמה שדה, שקיבל את המשך הטיפול במערער בשעה 02:10, כעולה מהדוח, בוצע למערער מבחן ביצוע שנמצא תקין, והמערער התבקש למסור דגימת שתן לשם בדיקה. על פי דוח הפעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות בו נערך סימון על ידי השוטר, ברובריקה בצד סעיף 8 (א), הוסבר למערער כי סירוב למסירת הדגימה משמעו, כי רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות. המערער סירב לחתום על ההבהרות שנמסרו לו.

אכן, כפי שטען ב"כ המערער, עוסק סעיף 8(א) במסירת "דגימת נשיפה לבדיקה", כאשר היה מקום לסמן את ס"ק (ב) בו צוינה השלכת הסירוב למסירת דגימת שתן, ואולם ב"זכרון דברים" המצוי בחומר הראיות, שנערך על ידי רס"מ שדה בשעה 02:35, צוין במפורש כי המערער התבקש למסור דגימת שתן, וסירב לכך מספר פעמים, במשך 40 דקות, בתואנה ש"אין לו", על אף שהובהרה לו משמעות הסירוב. הדברים מצוינים על ידי שדה גם בתיאור "נסיבות המקרה" בכתב האישום שנמסר למערער.

נוכח הנסיבות המתוארות, בהתקיימו של חשד סביר לאפשרות של שימוש בסמים בעת הנהיגה, היה רשאי השוטר לדרוש מהמערער למסור דגימת שתן לצורך בדיקה אם מצוי בגופו סם מסוכן או תוצרי חילוף חומרים של סם מסוכן (סעיף 64ב(ב) לפקודת התעבורה); סירובו במפגיע של המערער למסור דגימה, חרף הבהרת משמעות הסירוב, כנדרש בסעיף 64ב(ב2), כעולה מזיכרון הדברים שערך השוטר שדה ומסעיף 8 לדוח הפעולה באכיפת האיסור, מבסס אישום של נהיגה בשכרות מכוחו של הסירוב, ואין קבל את הטענה לקיומם של פגמים בחומר הראיות המהותי העומד כנגד המערער, באופן שיש בו כדי ליצור חשש לעיוות דין.

נוכח האמור - הערעור נדחה.

מזכירות בית המשפט תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ"ד תמוז תשפ"ב, 23 יולי 2022, בהעדר הצדדים.